

ข่าวเด่นประจำสัปดาห์

สคต. ณ กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย

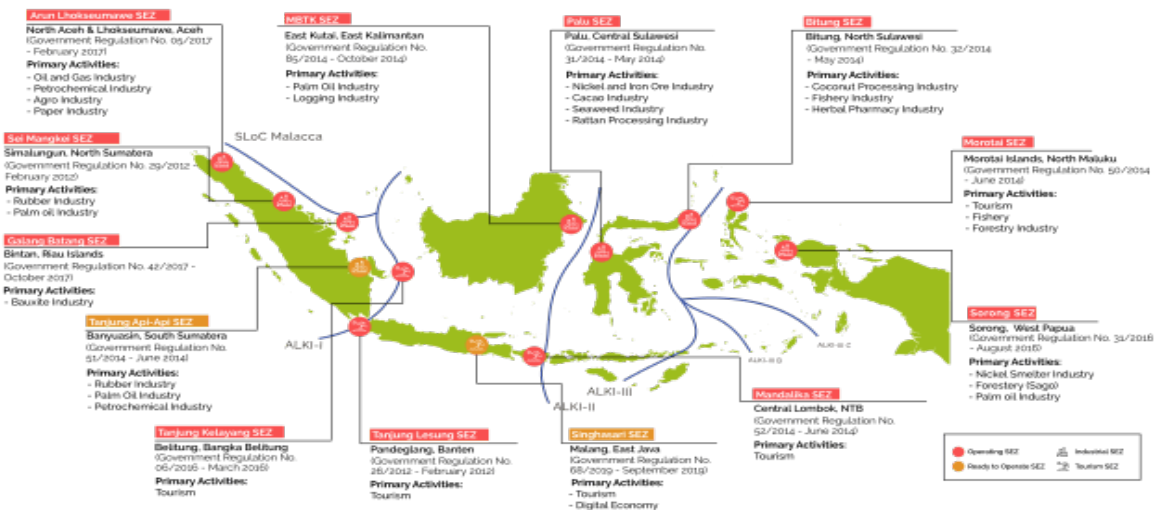
วันที่ 28 มิถุนายน – 2 กรกฎาคม 2564

กฎหมาย Omnibus Law ของอินโดนีเซียว่าด้วยบทบัญญัติของเขตเศรษฐกิจพิเศษ

สรุปข่าว

ระเบียบราชการ Government Regulation No. 40 of 2021 (GR 40/2021) สำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศ (SEZ) ฉบับล่าสุด มุ่งเน้นในการให้แรงจูงใจทางด้านภาษีต่าง ๆ เพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยให้สิทธิพิเศษลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล(CIT) การไม่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) และการยกเว้นอากรขาเข้า

ปัจจุบันอินโดนีเซียมีเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดำเนินการแล้ว 12 แห่ง และอยู่ระหว่างการพัฒนาอีก 6 แห่ง โดยอินโดนีเซียพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการลงทุน โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษเหล่านี้กระจายอยู่ทั่วประเทศเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาความไม่สมดุลของภูมิภาคในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่นการกรุกตัวในเกาะชวาที่มีประชากรร้อยละ 60 ของประชากรทั้งหมด โดยเป็นเกาะที่มีประชากรมากที่สุดในโลก และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดเป็นร้อยละ 58 ของประเทศ

ข้อเสนอของเศรษฐกิจพิเศษ

ภาคธุรกิจอินโดนีเซียหรือรัฐบาลท้องถิ่น สามารถเสนอพื้นที่เพื่อพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- ที่ดินที่นำเสนอไม่อยู่ในพื้นที่คุ้มครอง ไม่กระทบต่อพื้นที่คุ้มครอง และต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาพื้นที่ระดับภูมิภาค
- ที่ดินที่นำเสนอได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
- ที่ดินมีอาณาเขตอย่างชัดเจน

เขตเศรษฐกิจพิเศษสามารถดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ดังนี้

1. การผลิตและการแปรรูป
2. โลจิสติกส์และการจัดจำหน่าย
3. การวิจัย เศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาเทคโนโลยี
4. การท่องเที่ยว
5. การพัฒนาพลังงาน
6. การศึกษา
7. สาธารณสุข
8. กีฬา
9. การบริการทางการเงิน
10. อุตสาหกรรมสร้างสรรค์
11. การพัฒนาและการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษ
12. การจัดซื้อโครงสร้างพื้นฐานเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ข้อเสนอพิเศษด้านการเงิน ประกอบด้วย

ผลประโยชน์จากภาษีเงินได้

โดยกฎหมายรัฐบาลอินโดนีเซีย GR 40/2021 กำหนดให้นิติบุคคลที่ลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษจะได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรายได้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากกิจการ

ทั้งนี้ กิจการที่ไม่ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล จะได้รับสิทธิพิเศษทดแทนดังต่อไปนี้

- ลดภาษีรายได้ โดยคำนวณจากร้อยละ 30 ของจำนวนเงินลงทุน
- ร่นระยะเวลาในการคำนวณค่าเสื่อมราคาและสินทรัพย์
- กำหนดอัตราภาษีเงินปันผลร้อยละ 10 เว้นแต่จะได้รับสิทธิอื่นที่มีอัตราต่ำกว่า
- ขดเซชการขาดทุนสูงสุด 10 ปี

นอกจากนี้ชาวต่างชาติที่มีทักษะพิเศษโดยทำงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษมีและพำนักในอินโดนีเซียเป็นเวลามากกว่า 183 วันในรอบ 12 เดือนสามารถใช้อัตราคำนวณภาษีของอินโดนีเซีย ได้เป็นเวลา 4 ปี

ผลประโยชน์ด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับการยกเว้นจากกิจกรรมดังต่อไปนี้

- การจัดส่งสินค้าที่ต้องเสียภาษีจากเขตศุลกากร เขตการค้าเสรี และ คลังสินค้าทัณฑ์บน ให้องค์กรธุรกิจ
- การนำเข้าสินค้าที่ต้องเสียภาษีในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยองค์กรธุรกิจ
- การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคเข้าสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษด้านการท่องเที่ยว
- การจัดส่งบริการและสินค้าที่ต้องเสียภาษี รวมถึงที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ระหว่างองค์กรธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษเดียวกันหรือเขตเศรษฐกิจอื่น

ตอนนี้ยังไม่ได้ทำการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบที่จำเป็นในการผลิตสำหรับสินค้าและบริการที่ต้องเสียภาษีที่เกี่ยวข้องกับกิจการดูแลเรือและเครื่องบิน การซ่อมแซม และการบำรุงรักษา

ผลประโยชน์ด้านภาษีนำเข้าและภาษีศุลกากร

การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคไปยังเขตเศรษฐกิจพิเศษ กิจการมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าและภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย โดยผลประโยชน์ที่ได้รับจะแตกต่างกันตามกิจกรรมทางธุรกิจที่กำลังดำเนินการอยู่ เช่น การก่อสร้าง การพัฒนา หรืออื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้รับสิทธิจากต้นกำเนิดหรือปลายทางของสินค้าที่เข้าหรือออกจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ อีกทั้งมีการลดหย่อนภาษีเพิ่มเติมสำหรับธุรกิจที่นำเข้าวัตถุดิบหรือสินค้าทุนที่ใช้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น ค่าที่พัก ค่าบริการอาหารและเครื่องดื่ม บริการบันเทิง และอื่น ๆ

นอกจากนี้สินค้านำเข้ามายังเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่ถูกบังคับโดยระบบมาตรฐานของอินโดนีเซีย (SNI)

ผลประโยชน์ด้านภาษีท้องถิ่น

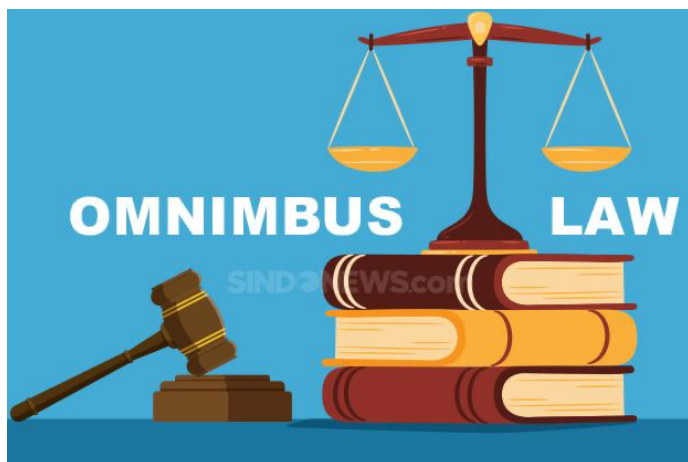
ธุรกิจเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีท้องถิ่น จากรัฐบาลท้องถิ่น ในอัตราร้อยละ 50 – 100

ผลประโยชน์ในการตรวจคนเข้าเมือง

ชาวต่างชาติที่เข้ามาเยือนเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อการท่องเที่ยว การศึกษา การวิจัยและพัฒนา บุคคลในครอบครัว อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือตัวแทนของรัฐบาล สามารถได้รับวีซ่านักท่องเที่ยว วีซ่าพำนักแบบจำกัด ใบอนุญาตให้พำนักแบบจำกัด และใบอนุญาตพำนักถาวร

วิเคราะห์ผลกระทบ โอกาส/แนวทางการปรับตัวของภาครัฐ/ภาคเอกชน/ผู้ประกอบการไทย

นโยบายหลักของรัฐบาลอินโดนีเซียในปัจจุบัน คือ เพิ่มการส่งออก ลดการนำเข้า โดยเร่งพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศ เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งจากในประเทศและจากต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสในการจ้างงาน และพัฒนาทักษะแรงงานในประเทศ เป็นคู่แข่งทางตรงกับ โครงการ EEC ของไทย นอกจากนี้ยังมี การออกกฎหมาย Omnibus Law เพื่อคลายอุปสรรคการลงทุน ควบคู่กับการลดการนำเข้า ด้วยอุปสรรคของ

โรคระบาด COVID-19 ทำให้ รัฐบาลอินโดนีเซียยิ่งเร่งออกกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้อง กับภาคการผลิตทั้งหมด อาทิ กฎหมายแรงงาน การกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ เป็นต้น สำหรับนักลงทุนที่สนใจลงทุนในอินโดนีเซียควรศึกษากฎระเบียบ สิ่งจูงใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่เสนอให้แก่การลงทุน ตลอดจนข้อห้ามต่าง ๆ จากกฎระเบียบราชการที่ยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งอาจกลายเป็น

อุปสรรคหากการดำเนินการไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับนโยบายของรัฐบาล

ที่มา : ASEAN Briefing ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2564

กฎหมาย Omnibus law ว่าด้วยทบัญญัติเรื่องค่าแรงขั้นต่ำ

สรุปข่าว

รัฐบาลอินโดนีเซียออกระเบียบราชการ Government Regulation No.36 of 2021 (GR 36/2021) เพื่อยกเลิกค่าแรงขั้นต่ำของแต่ละภาคฉบับเดิมและกำหนดบทบัญญัติค่าจ้างรายชั่วโมงสำหรับการทำงานนอกเวลา โดยภายใต้ GR 36/2021 ค่าแรงขั้นต่ำของแต่ละจังหวัดถูกกำหนดเป็นมาตรฐานหลักสำหรับธุรกิจ และผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถกำหนดค่าแรงขั้นต่ำหากเศรษฐกิจของเมืองนั้นเติบโตขึ้นต่อเนื่องเป็นเวลา 3 ปี

แม้ว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำรายสาขาจะถูกยกเลิก แต่ระเบียบค่าจ้างที่ออกก่อน GR 36/2021 ยังคงมีผลบังคับใช้จนกว่าจะถึงวันหมดอายุ

ก่อน GR 36/2021 บังคับใช้ การกำหนดอัตราค่าแรงขั้นต่ำ กำหนดโดยอุตสาหกรรมชั้นนำของจังหวัด หรือที่เรียกกันว่า Upah Minimum Sektoral Provinsi (UMSP)

เพื่อให้การกำหนดราคาค่าจ้างมีความสอดคล้องกัน กระทรวงแรงงานจึงได้รวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดลักษณะอุตสาหกรรมชั้นนำของแต่ละจังหวัด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

Thai Trade Center, Jakarta

Page 4 | 7

Disclaimer: ข้อมูลต่างๆที่ปรากฏ เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และการเผยแพร่ข้อมูลเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ.กรุงเทพฯ จะไม่รับผิดชอบในความเสียหายใดๆที่อาจเกิดขึ้นจากการที่มีบุคคลนำข้อมูลนี้ไปใช้ไม่ว่าโดยทางใด

- อุตสาหกรรมเฉพาะที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจในท้องถิ่น
- พนักงานได้รับค่าแรงสูงกว่าขั้นต่ำของจังหวัด (ตามปกติร้อยละ 5 ขึ้นไป)
- อุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกับธุรกิจจำนวนมาก
- อุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก
- อุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นด้านการส่งออก
- สภาพแรงงานและสภาพการค้าที่เกี่ยวข้องเห็นชอบตามข้อเสนอ

อุตสาหกรรมที่ได้รับการพิจารณาให้เป็นอุตสาหกรรมชั้นนำของจังหวัด สภาค่าแรงจังหวัดจะร่วมมือกับสภาพแรงงานและการค้าในท้องถิ่น และเจ้าของธุรกิจจากอุตสาหกรรมดังกล่าวมากำหนดค่าแรงขั้นต่ำและเสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขออนุมัติ

วิธีการคำนวณค่าแรงขั้นต่ำ

ค่าแรงขั้นต่ำรายเดือนคำนวณโดยสภาค่าแรงจังหวัดหรืออำเภอ โดยรัฐบาลท้องถิ่นจะกำหนดค่าแรงขั้นต่ำตามสภาพเศรษฐกิจและการจ้างงาน ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ความสามารถของกำลังซื้อ
- ระดับการรองรับแรงงาน
- ค่าเฉลี่ยค่าแรง (อยู่ระหว่างร้อยละ 50 ของค่าแรงสูงสุดและร้อยละ 50 ของค่าแรงต่ำสุดสำหรับพนักงานในตำแหน่งเดียวกัน)

โดยจะทำการประเมินข้อมูลในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้สภาค่าแรงจะคำนึงถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจหรืออัตราเงินเฟ้อ ตลอดจนการบริโภคต่อหัวของสมาชิกในครัวเรือนที่ทำงาน หากค่าแรงขั้นต่ำของจังหวัดหรือเมืองใดสูงกว่าค่าแรงขั้นต่ำรายภาค ธุรกิจต้องใช้ค่าแรงขั้นต่ำระดับจังหวัดหรือเมือง ซึ่งค่าแรงขั้นต่ำนี้จะใช้กับพนักงานทุกคนที่ทำงานในบริษัทน้อยกว่า 1 ปี หลังจากครบ 1 ปีแล้วพนักงานมีสิทธิได้รับค่าแรงตามขนาดของค่าแรงในบริษัท

นอกจากนี้ธุรกิจต่างๆ ไม่ได้รับอนุญาตให้เลื่อนการจ่ายค่าแรงขั้นต่ำสำหรับพนักงานอีกต่อไป ยกเว้นธุรกิจขนาดย่อมและขนาดเล็ก

ค่าแรงรายชั่วโมงสำหรับการทำงานนอกเวลา

GR36/2021 กำหนดว่าผู้ที่ทำงานนอกเวลามีสิทธิได้รับค่าแรงรายชั่วโมง เป็นครั้งแรกที่อินโดนีเซียมีการกำหนดค่าแรงรายชั่วโมงสำหรับคนที่ทำงานนอกเวลา

$$\text{วิธีการคำนวณค่าแรงรายชั่วโมง} = \text{ค่าแรงรายเดือน} / 126$$

วิธีการคำนวณค่าแรงรายวัน (ทำงานสัปดาห์ละ 6 วัน) = ค่าแรงรายเดือน/25

วิธีการคำนวณค่าแรงรายวัน (ทำงานสัปดาห์ละ 5 วัน) = ค่าแรงรายเดือน/21

ทั้งนี้ นายจ้างและลูกจ้างสามารถตกลงค่าแรงกันเองได้ แต่สุดท้ายแล้วเงินเดือนต้องไม่ต่ำกว่าวิธีการคำนวณค่าแรงดังกล่าว ซึ่งโครงสร้างของค่าจ้างที่ตกลงกันจะต้องแจ้งต่อกระทรวงแรงงาน โดยค่าแรงต้องจ่ายเป็นเงินรูปเปื้อนหรือเทียบเท่ารูปเปื้อนสำหรับเงินตราต่างประเทศ ส่วนการจ่ายเงินที่ไม่ใช่เงินสดต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของค่าแรงทั้งหมด

ค่าแรงขั้นต่ำสำหรับธุรกิจขนาดย่อมและขนาดเล็ก

ธุรกิจขนาดย่อมและขนาดเล็กได้รับการยกเว้นไม่ต้องจ่ายค่าแรงขั้นต่ำตามที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ลูกจ้างควรได้รับค่าจ้างอย่างน้อยร้อยละ 50 ของค่าสาธารณูปโภคโดยเฉลี่ย หรือร้อยละ 25 สูงกว่าระดับความยากจนของจังหวัด

การหักเงิน

การหักเงินเดือนพนักงานจะต้องเข้าข่ายดังต่อไปนี้

- การชำระค่าปรับ
- การชดเชยค่าเสียหายที่เกิดจากลูกจ้าง (ต้องไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินเดือน)
- เงินเดือนจ่ายล่วงหน้า
- ค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่นายจ้างเช่าให้แก่ลูกจ้าง
- หนี้ที่ลูกจ้างยืมหรือการผ่อนชำระ
- การจ่ายเงินเกินเงินเดือน

บทลงโทษ

หากนายจ้างไม่จ่ายค่าแรงให้แก่ลูกจ้างภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถูกปรับร้อยละ 5 ของค่าแรงต่อวันเริ่มจากวันที่ 4 หลังจากวันครบกำหนด ซึ่งหากหลังจากวันที่ 8 ยังไม่จ่ายค่าแรง นายจ้างจะถูกปรับในอัตรา ร้อยละ 1 ของค่าแรงต่อวัน

นอกจากนี้หากนายจ้างไม่จัดทำโครงสร้างค่าแรงและระดับค่าแรงของลูกจ้าง จะถูกลงโทษดังนี้

- จดหมายเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
- ข้อจำกัดในกิจกรรมทางธุรกิจ
- ระงับการดำเนินธุรกิจชั่วคราว
- การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ

วิเคราะห์ผลกระทบ โอกาส/แนวทางการปรับตัวของภาครัฐ/ภาคเอกชน/ผู้ประกอบการไทย

นโยบายหลักของรัฐบาลอินโดนีเซียในปัจจุบัน คือ เพิ่มการส่งออก ลดการนำเข้า โดยเร่งพัฒนาเขตเศรษฐกิจในประเทศ เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งจากในประเทศและจากต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสในการจ้างงาน และพัฒนาทักษะแรงงานในประเทศ เป็นคู่แข่งทางตรงกับ โครงการ EEC ของไทย นอกจากนี้ยังมีการออกกฎหมาย Omnibus Law เพื่อคลายอุปสรรคการลงทุน ควบคู่กับการลดการนำเข้า ด้วยอุปสรรคของโรคระบาด COVID-19 ทำให้รัฐบาลอินโดนีเซียยิ่งเร่งออกกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้อง กับภาคการผลิตทั้งหมด อาทิ กฎหมายแรงงาน การกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ เป็นต้น สำหรับนักลงทุนที่สนใจลงทุนในอินโดนีเซีย ควรศึกษากฎระเบียบ สิ่งจูงใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่เสนอให้นักลงทุน ตลอดจนข้อห้ามต่าง ๆ จากกฎระเบียบราชการที่ยู่ยากซับซ้อน ซึ่งอาจกลายเป็นอุปสรรคหากการดำเนินการไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับนโยบายของรัฐบาล

ที่มา : ASEAN Briefing ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2564

.....